

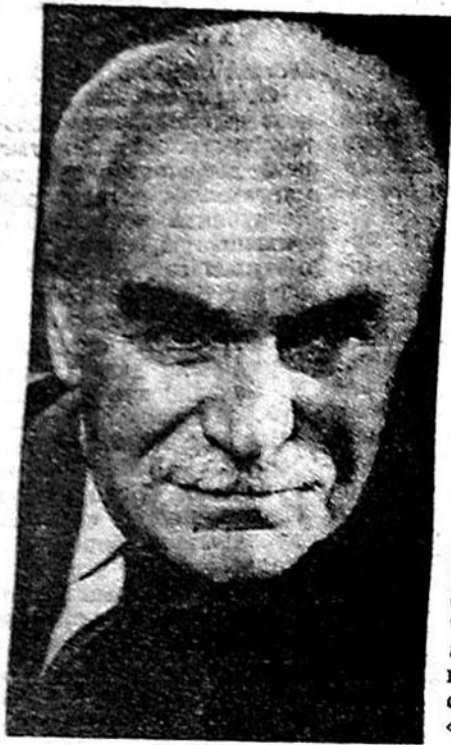
МИКАЈЫЛ

РЗАГУЛУЗАДӘНИИ

АНАДАН

ОЛМАСЫНЫН

70 ИЛЛИНИ

Сиз, Азербайжаным гочман шаир вә насирини, анадан олмагынызын 70 иллини мунасибетиля сәним-гәлбдән тәбрик едирик.
Ушаг вә кәңчләр әдәбијатынын инкишафында, коммунизмни кәләчәк гуручулары олан кәңч нәслин естетик тәрбијәси ишиндә Сизни һәгигәтәи бәјүк хидмәтләриниз олмушдур. Сизни «Гарангуш јувасы», «Лејла», «Истәк», «Ел күчү» кими ше'р

вә нәср китабларынызы, чохлу нағыл вә һекајәләринизни муталнә етмәклә республикада бир нечә ушаг вә јенијетмә нәсли тәрбијәләниб јетимшидир.
Сизни тәрчүмәләриниз дә Азербайчан охучулары арасында кениш јайылмышдыр. Һејне, Бајрон, Киплинг, Пушкин вә Толстојун, рус вә дунја әдәбијатынын дикер классикләринин бир чох әсәрләри илк дәфә мәнә Сизни әмәјиниз сәјәсиндә Азербайчан дилиндә сәсломишидир.
Әнзиз Микајыл Манаф оғлу! Сәним-гәлбдән Сизә узун өмүр, мөһкәм чансағдыгы, јени јарадычылыгы наилјәтләри арзулајырым.
ССРИ ЈАЗЫЧЫЛАР ИТТИФАГЫ ИДАРӘ БЕЈ'ӘТИНИН КАТИБЛИЈИ АЗӘРБАЈЧАН ӘДӘБИЈАТЫ ШУРАСЫ

Әнзиз ГӘЛӘМ ДОСТУМУЗ, ГОЧАМАН ЈАЗЫЧЫМИЗ МИКАЈЫЛ РЗАГУЛУЗАДӘИ чох китабларынын редакторусунуз.
Сизни адыныз республикамызын һудудларындан кәнарларда да таныыр, әсәрләриниз ССРИ халқларынын дилләринә тәрчүмә олунмушдур.
Һөрмәтли Микајыл мӯәллими! Гәләм достларыныз бундан сонра да Сизә мөһкәм чан сағлыгы, узун өмүр вә јени сәләт гәләбәләри арзулајырлар.
АЗӘРБАЈЧАН ЈАЗЫЧЫЛАР ИТТИФАГЫНЫН РӘЈАСӘТ БЕЈ'ӘТИ

ӘНЗИЗ ГӘЛӘМ ДОСТУМУЗ, ГОЧАМАН ЈАЗЫЧЫМИЗ

Азербайчан Јазычылар Иттифагынын рәјасәт һејәти сизни, анадан олмагынызын 70 иллини мунасибәти илә үрәкдән тәбрик едир. Сиз өмүрүңүзүн вә сәнәтинизни бәјүк бир һиссәсини кәңч нәслин тәрбијәсинә һәср етмиш, балаларымыз үчүн гнјмәтли ше'рләр, һекајәләр, мәнзүм пјесләр, повестләр јазмысыныз. Јаратдыгымыз әсәрләр Вәтәнилизини зәнкни тәбиәтини ушағларымыза севдирмиш, халқымызын һәчнә сифәтләрини јени нәслә ашыламағда мүнүм рол ојнамышдыр. «Гарангуш јувасы», «Аг дана», «Сәдағәт», «Ел күчү», «Истәк», «Сирли саз», «Гу көлү», «Овчу Әлиш вә гочаг Ајтәкин па-

ғыллары», «Өлкәмини ччәкләри», «Нәсилләрдән нәсилләрә», «Үрәкдә изләр» вә саир бир сыра башга китабларыныз тәкчә ушаг вә кәңчләрини дејил, јашлыларыни да севә-севә охудуғу китаблардыр.
Сиз ејни заманда маһир тәрчүмәчисиниз. Мүхтәлиф илләрдә Һомерини, Аристофанын, Низаминини, Пушкинини, Горкинини, Туркеневини, Һејненини әсәрләрини ана дилинизә чевирмисиз.
Охучуларымыз Сизни мӯәсир әдәбијатымызын нәзәри мәсәләләри илә мәшғул олан тәнгидчи-тәдғигатчы кими дә таныјырлар. Сиз һәм дә кәлч јазычыларыни јахын досту, мәсләһәтчиси, оныларыни бир

вә башгаларынын әсәрләри онун тәрчүмәсиндә Азербайчан охучуларынын рәбәтини газанмышдыр. Тәрчүмә илә јанашы, М. Рзагулузадә әдәби-тәнгидлә дә мәшғул олмуш, гәзет вә журналларда чохлу мәгалә, рәсәнзија чап етдирмишидир.
Гочаман әдәбијатини иши чохдур. Јенә тәрчүмәләр едир, ше'рләр, һекајәләр, әдәби-тәнгиди мәгаләләр јазыр, теләвизијада верилиш апарыр, «Кәјәрчин» журналында редаксия һејәтинин үзвү кими фәалијәт кәстәрир. Һомерини даһијанә «Илиада»сы онун тәрчүмәсиндә јахын вахтларда чапдан чыхацағдыр. Көрүңдүјү кими, јазычынын бүтүн һәјәти кәркиш зәһмәтдә кечмишидир.
М. Рзагулузадәнин «Нәсилләрдән нәсилләрә» адлы китабында «Автобиография әвәзинә» ше'ри вар. Ше'рдә о, һәјәтинын мәнәсыны әдәбијата сәрф етдији әмәкдә көрүр, өзүнү фәһләјә бәнзәдир.
Бир дәфә оларда оларкән, китаб шкафынын үстүндә Верешакпини «Көһнә Бакы» шәклинә чох бахдыгымы көрән М. Рзагулузадә һәвәслә сөзә башлады. Һејрәт етдим, көһнә Бакыны пәчә кәзәл таныјырды! Сонра јарадычылығдан, арзуларындан, Сәмәд Вурғундан, охучуларла көрүшләриндән даһышды. Ону динләдикчә, дујдум ки, 70 јашы тамам олан ағсачлы јазычынын әдәбијата, сәнәтә бәсләдији мәнәбәт нечә күчлү вә бәјүкдүр.
Т. МАЪМУД

ҺӘВӘС, МӘҺӘББӘТ СӨНМӘЈӘНДӘ

МИКАЈЫЛ Рзагулузадәнин евиндә өлмәз сәнәткарымыз Сәттар Бәллулузадәнин һәднјә вердији бир шәкил вардыр. Бу шәкилдә јазычы ов вахты, әли гүфәнкли, Азербайчан тәбиәтинин гәјнүнда тәсвир едилмишидир. Китаб шкафынын бәјрүндә бир нечә гошалудәли гүфәнк көрүңүр, гәфәсдә бұлбұл охујур. М. Рзагулузадә етираф едир ки, ов онун үчүн бәһәндир. Бәјүк шаиримиз Сәмәд Вурғунла биркә чыхдыгы сәфәрләр вағтында хатирәсиндә кәстәрир ки, ов инсанлары, һәјәти, тәбиәти севмәк, әјрәнмәк ишиндә онлар үчүн вәситәјә чеврилмишидир.
О, ушаг әдәбијатына бирдән-бирә кәлжәлишидир. Әвәл тәрчүмәчиликлә, тәнгидчиликлә мәшғул олмуш, бәјүкләр үчүн бир сыра ше'р вә поема јазмышдыр. 1945-чи илдә ушағлар үчүн «Аг дана» китабчасы чапдан чыхмышдыр. Бундан сонра ушағ әдәбијаты саһәсиндә мүнәзәи чалышмаға башлады. «Гарангуш јувасы», «Истәк», «Сирли саз», «Дан сәкүләндә», «Гу көлү» адлы китаблары кәстәрди ки, М. Рзагулузадә ушағ әдәбијатына чидди јарадычылығ һәвәси, јанғысы илә кәлмишидир. Халқымызын гәдим дастаны «Китаби-Дәдә Горғуд» бәјлары асасында јаздыгы һекајәләр мәшһурлашды. Гәбрәманлығ, һамус, вичдан, Вәтән ешиги, аша, евләд мәнәбәти вә саир мотивләр «Ел күчү» китабына топланмыш һекајәләрин асас пафосуу тәшкил едир. Сонралар бу һекајәләрин мәчмуәләрә, дәрсликләрдә јенидән чап олунмасы оныларыни мӯәсирлик күчүнү нүмәјиш етдирди.
Јазычы ушағлары чох севир. Бу севки онун бүтүн јарадычылығында дујулур. 1962-чи илдә чыхан китабыны М. Рзагулузадә «Өлкәмини ччәкләри» адландырмышдыр. Бу сәрләвһә икки мәнә дашыјыр. Мүәллиф бу ад алтында пәм дә ушағлары нәзәрдә тутмушдур. Кәләчәк нәсли тәмиз, јүксәк, нәчиб дујғуларла тәрбијә етмәк-проблемни јазычыны чох дүшүндүрүр. Һәмин китаба топланмыш «Саат», «Гушләрла нә ишин вар», «Имән сәрчәләр», «Дүјмә», «Әи дадлы мейвә» вә башга ше'рләрин тәрбијәви тәсири күчлүдүр.
Микајыл Рзагулузадә јыгчам сүжет, суал-чаваб, сәдә һадисә, ләвһә, епизод вәснәтәсилә ушағларыни мәнәвијатына, фикирләринә, дүшүнчәләринә тәсир кәстәрмәк, хәјалларыны зәнкнләшдирмәк истәјир вә буна наил олур. «Чимән сәрчәләр» ше'риндә мүәллиф сөзләрини аһәнки илә кәлмәчәдә чимәп гушларыни «сәвинчин» ифадә етмәјә чалышмышдыр. Онун сон илләрдә јаздыгы «Гар јаранда», «Чүчә кетди су ичә», «Хәзри-килавар», «Горхунч горхаг» ше'рләри дә балача охучуларыни һүсн-рәғбәтини газанмышдыр.
М. Рзагулузадә мүхтәлиф мөвзуларда јазса да ов һадисәләринин тәсвир вә тәрәннүмү онун јарадычылығында һәмшә мүнүм јер тутмушдур. Јазычынын белә әсәрләриндә чалылығ, тәбилик, һәјәтилик күчлүдүр. О, үјдурма даһышча кетмир,

сүнәтијә гаһылмыр, кордүдү, дујдугу ләвһәләри, пади-сәләри сәминијәтлә гәләмә алыр. Бу чәләдән бир сыра һекајә вә ше'рләри, хусуси-дә «Овчу Әлишлә гочаг Ајтәкин нағыллары» поемасы диггәтәләјигдир.
Ундулмаз әдәбиимиз Мейдиҗ Бусеји ушағ әдәбијатына һәср олунмуш мӯшавирләрини бириндә чыхыш едәркән М. Рзагулузадәнин «Гу көлү» һекајәси үзәриндә дајанмыш, демшидир: «Һекајәдәки чанды тәонат тәсвирләри, јығчамлығ да кәстәрир ки, Рзагулузадә сәнәткарлығ мәсәләләринә чох мәсүлпјәтлә јанашыр». Бу сөзләри јазычынын бир сыра дикер һекајәси һағгында да демәк олар.
«Овчу Әлишлә гочаг Ајтәкин нағыллары» јаз, јаз, пајыз, гыш фәсилләриндә икки гочаг ушағын башына кәләи һадисәләрә вә әһвалатлара һәср едилмишидир. Ибемәдә мөшәнини кәзәлликләринин тәсвири, мүхтәлиф һејванларыни—дөвшанларыни, ајыларыни, бұлбұлләрини башына кәләи, бир-онрини тамамлајан һадисәләрини марағлы инкишафы, истәр Әлишини, истәрсә дә Ајтәкин хејрхаһлыгы, гочағлыгы, мәрдији ушағларыни, кәлч охучуларыни чидди марағына сәбәб олур. Поема һәјат һәгигәтләри өсәсында јазылмыш нағылдыр.
Микајыл Рзагулузадә тәрчүмә саһәсиндә дә кениш вә сәмәрәли фәалијәт кәстәрир. Һомер, Аристофан, Һејне, Пушкин, Шиллер, Бајрон, Белински, Серетели, Крылов, Горки, Ушински, Исаһакјан, Тихонов, Сурков, Бровна, Симонов, Маршан

вә башгаларынын әсәрләри онун тәрчүмәсиндә Азербайчан охучуларынын рәбәтини газанмышдыр. Тәрчүмә илә јанашы, М. Рзагулузадә әдәби-тәнгидлә дә мәшғул олмуш, гәзет вә журналларда чохлу мәгалә, рәсәнзија чап етдирмишидир.
Гочаман әдәбијатини иши чохдур. Јенә тәрчүмәләр едир, ше'рләр, һекајәләр, әдәби-тәнгиди мәгаләләр јазыр, теләвизијада верилиш апарыр, «Кәјәрчин» журналында редаксия һејәтинин үзвү кими фәалијәт кәстәрир. Һомерини даһијанә «Илиада»сы онун тәрчүмәсиндә јахын вахтларда чапдан чыхацағдыр. Көрүңдүјү кими, јазычынын бүтүн һәјәти кәркиш зәһмәтдә кечмишидир.
М. Рзагулузадәнин «Нәсилләрдән нәсилләрә» адлы китабында «Автобиография әвәзинә» ше'ри вар. Ше'рдә о, һәјәтинын мәнәсыны әдәбијата сәрф етдији әмәкдә көрүр, өзүнү фәһләјә бәнзәдир.
Бир дәфә оларда оларкән, китаб шкафынын үстүндә Верешакпини «Көһнә Бакы» шәклинә чох бахдыгымы көрән М. Рзагулузадә һәвәслә сөзә башлады. Һејрәт етдим, көһнә Бакыны пәчә кәзәл таныјырды! Сонра јарадычылығдан, арзуларындан, Сәмәд Вурғундан, охучуларла көрүшләриндән даһышды. Ону динләдикчә, дујдум ки, 70 јашы тамам олан ағсачлы јазычынын әдәбијата, сәнәтә бәсләдији мәнәбәт нечә күчлү вә бәјүкдүр.
Т. МАЪМУД

Чиркинә-чиркинлијә, јаманлыға дифрәдәи!
Нә гәдәр ки, бунлар вар, — еј мәнә оғрун-оғрун күзәкүдән күдән оғлан, — дурмагы, динчәлијәји јадындан чыхар һәлә, мәнзилә чох вар һәлә!..
Март, 1975.

М. РЗАГУЛУЗАДӘ
ХОШ КӨРДҮК
Хош көрдүк,
еј јетмиш ил бундан әвәл
илк дәфә көрүшдүјүм
илк бәһәр!
Еј јетмиш ил бундан әвәл
илк дәфә көрүшдүјүм
ал күнәш!..
Хош көрдүк,
еј мөһрибик
гәјнүнда доғулдугум,
һүскүнә курулдугум
сәвини-кәзәл Бакы!

Еј үрәкдән
сәвән оғлу олдугум
Аначан,
Азербайчан!..
Хош көрдүк,
еј күзәкүдән
гымшыб мәнә күдән
аг сачлы чапан оғлан!
Һәлә тәләсмә, дајан,
демә ки:
— Кәл динчәләк,
даһа чатдығ мәнзилә!..
— Јох, јох! Тәләсмә һәлә!
Һәлә дојмайыб үрәк
кәзәл-кәзәлдијә,
јахшыја мәнәбәтдән!

ВӘНӨВШӘЛӘР
АЧЫЛАНДА
Сәрия-сәрия мей әсәндә
Сәһәр-сәһәр,
Үфүгләри бәзәјәндә
Ал шәфәгләр,
Үрәкләрдә илк дујғулар
Дилә кәләр —

Вәнөвшәләр ачыланда...
Дәниз сакит, һава ајдын,
Сулар шәффаф,
Сәма мави, күнәш парлаг,
Үфүгләр саф.
Јадындамы илк мәнәбәт,
Илк етираф, —
Вәнөвшәләр ачыланда.
Илләр өтсә, дағ башыны
Гар алса да,
Күн батанда шәфәгләри
Саралса да,
Јаз әтирли илк арзулар
Кәләр јада —
Вәнөвшәләр ачыланда,
Вәнөвшәләр ачыланда!..
22 феврал, 1975.